

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologōn diaphorōn syngrammata palaia kai orthodoxa

Gessner, Conrad

Tiguri, 1560

VD16 G 1810

Ignatii Beatissimi Martyris Et Archiepiscopi Antiocheni, Epistola Ad
Tarsenses. 4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72021](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72021)

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΑΡΧΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΟΠΟΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΤΑΡΣΩ. δ.

IGNATIUM BEATISSIMUM MARTYRIS ET ARCHIEPISCOPI ANTIOCHENI, EPISTOLA Ad Tarsenses. 4.

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΟΥ ΘΕΟΦΩΡΟΥ, ΤΗΣ ΣΩΣΜΕΝΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΑΞΙΟΜΗΝΟΥΜΕΝΟΥ, ΑΞΙΟΓΑΠΗΤΩ, ΤΗΣ ΟΥΣΗΣ ΕΝ ΤΑΡΣΩ. ΕΙΡΗΝΗ ΑΡΧΕ ΔΕΟ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΠΛΗΘΥΝΟΥΣΑΣ ΠΑΝΤΑΣ. ΑΡΧΕ ΣΥΡΙΑΣ ΜΕΧΡΙ ΡΩΜΗΣ ΘΥΡΩΝ ΜΑΧΕΡΩΝ, ΟΥΧ ΨΑΛΛΟΝΤΩΝ ΘΥΡΩΝ ΕΙΒΡΩΣΤΗΜΕΝΩΝ (ΤΑΥΤΑ ΓΑΡ, ΩΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΔΕΛΗΓΑΝΤΩΝ, ΕΦΕΙΣΑΝΤΟ ΤΩ ΔΑΝΙΗΛ) ΑΛΛ' ΟΥ ΑΝΘΡΩΠΩΜΟΡΦΩΝ. ΟΙΣ Ο ΑΝΗΜΕΡΩΣ ΔΕΡ ΕΜΦΩΛΕΝΑΙ, ΟΣ ΝΥΨΕΙ ΜΕΙ Ο ΣΗΜΕΡΑΙ ΚΑΙ ΤΙΤΡΩΣΚΕΙ. ΑΛΛ' ΕΔΕΝΟΣ ΛΟΓΟΥ ΠΟΙΘΕΜΑΙ ΤΩΝ ΔΕΙΝΩΝ. ΕΔΕ ΕΧΩ ΠΛΗ ΨΥΧΙΩ ΤΙΜΙΩΝ ΕΜΑΥΤΩ, ΩΣ ΑΓΑΠΩΩΝ ΑΥΤΩΝ ΜΕΛΛΟΥ Η ΨΥΧΗ ΚΥΡΙΩΝ. ΔΙΟ, ΕΤΟΙΜΟΣ ΕΙΜΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΟΣ, ΠΡΟΣ ΘΥΡΙΑ, ΠΡΟΣ ΕΙΣΦΩ, ΠΡΟΣ ΣΑΥΡΩΝ. ΜΟΝΟΝ ΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥ ΙΔΕ ΨΥΧΑΤΕΡΑ ΜΟΥ Η ΘΕΟΥ, ΨΥΧΑΤΕΡ ΕΜΕ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΑ. ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥ ΨΥΧΑΤΕΡ ΕΓΩ Ο ΔΙΣΜΙΩ ΧΡΙΣΤΩ, Ο ΔΕΙΝΩΣ Ε ΔΑΛΑΤΤΗΣ ΕΛΑΥΝΟΜΕΝΩ. ΣΗΚΕΤΕ ΕΝ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ, ΕΣΦΡΑΔΙΟΙ ΓΙΝΕΔΕ (ΟΤΙ ΔΙΚΑΙΩ ΕΚ ΠΙΣΤΕΩΣ (ΘΥΕΤΑΙ) ΓΙΝΕΔΕ ΑΚΛΙΝΑΙ, ΟΤΙ ΚΥΡΙΩ ΚΑΤΑΚΙΖΕΙ ΟΜΟΤΡΟΠΟΥΣ ΕΝ ΟΙΚΩ. ΕΓΝΩΝ ΟΤΙ ΤΙΝΕΣ ΤΩΝ ΨΑΤΑΝΑ ΨΥΧΕΤΩΝ ΕΙΣΟΥΛΗΘΗΝ ΟΥ ΨΥΧΑΤΕΡΑ. ΟΙ ΜΕΛ, ΟΤΙ ΙΗΣΟΣ ΔΟΚΗΣΕΙ ΕΓΑΝΝΗΘΗ, Η ΔΟΚΗΣΕΙ ΕΣΑΥΡΩΘΗ. ΟΙ ΔΕ, ΟΤΙ ΔΕΣΙΜ ΗΟΣ Ψ ΔΙΜΕΡΩ. ΟΙ ΔΕ, ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΔΕΣΙΜ Ο Ψ ΠΑΝΤΩΝ ΘΕΟΣ. ΑΛΛΟΙ ΔΕ, ΟΤΙ ΨΙΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΕΣΙΜ. ΕΤΕΡΟΙ ΔΕ, ΟΤΙ Η ΣΑΡΞ ΑΥΤΗ ΔΕ ΕΓΓΥΓΕΤΑΙ, Η ΔΕ Ψ ΑΠΟΛΑΥΣΙΘΗ ΒΙΟΥ ΜΕΤΙΝΑΙ, ΤΟΥΤΟΥ ΓΑΡ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΑΣ ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ΤΑΙΣ ΜΕΤ' ΟΥΠΟΛΥ ΦΘΑΡΣΟΜΕΝΟΙΣ. ΤΟΣΟΥΤΩΝ ΚΑΚΩΝ ΕΣΜΟΣ ΑΣΕΚΑΜΑΣΘΗ. ΑΛΛ' ΨΜΕΙΣ ΟΥΔΕ ΠΡΟΣ ΩΡΑΜ ΕΙΣΑΤΙ ΤΗ ΨΥΧΑΤΕΡ ΑΥΤΩΝ. ΠΑΥΛΟΥ ΓΑΡ ΕΣΕ ΠΟΛΙΤΑΙ Η ΜΑΘΗΤΑΙ, ΤΟΥ ΑΡΧΕ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΚΥΚΛΩ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΙΛΛΥΡΙΚΟΥ ΠΕΠΛΗΡΩΝΟΤΩ ΤΩ ΔΙΑΓΓΕΛΙΟΥ, Η ΤΑ ΣΙΓΜΑΤΑ Ψ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΙ ΠΕΡΙΦΕΡΟΝΤΟΣ.

Eruate in Christo, omni que & laude, & commendatione, & amore dignissima Ecclesia Tarsensi, Ignatius misericordiam, ac pacem a Deo Patre, & Domino Iesu Christo perpetuam, plurimamque precatur. Enimvero a Syria, usque Romam mihi cum belluis depugnandum est. Non equidem a ferarum nunc me uoracitate defendo (quæ, uti nostris, Danieli pepercere, quum Deo ita placeret) sed ab ijs, in quorum humana specie immanissima bestia latet, totos dies lanior atque discerpor. Verum ego horum tantorum malorum nullum unquam moratus sum, uel morabor: neque tanti facio animam, uitam que meam, ut hanc amori meo erga Dominum uelim antepone. Quin imò ad ignem, ad beluas, ad gladium, ad crucem ire sum paratus: modò Christum ut uideam, Deum meum ac patrem meum, qui pro me est mortuus. Adhortor igitur ego uos uinctus Christi, qui terra marique exagitor, ut constantes in fide, firmique maneat: Fide enim iustus, uiuet. Fugite mobilitatem animi: sedem enim bene conuenientis familiar, Dominus confirmat. Audiu quosdam ex ministris Satanae, uos turbare uoluisse: alios, quòd opinor Iesus sit natus, & opinione crucifixus: alios quòd non sit filius architecti Dei: alios, quòd is sua sola persona sit Deus ille super omnia: alios, quòd nudè sit homo: alios denique, quòd caro eius non

strefuscitata, ideo que uitam esse transigendam uoluptariam, hanc enim esse hominibus non potest longam interitum, finem bonorum. Tantumne gregem malorum, ta petulanter irrupisse? Horum uerò (moneo uos) ne horam quidem imperio cedatis. Pauli enim estis ciues, atq; discipuli: qui ab Hierosolymis locisq; illis circumiacentibus, usque in Illyricum, oia impleuit Euagelio: queq; accepta p Christu stigmata, in sua carne circufferre nõ pudet.

καὶ ὁ ἴσος αὐτῶν οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθε,
καὶ οἱ ἴδιοι αὐτῶν οὐκ παρέλαβον· πῶς οὖν ὁ ποι-
οῦντος φίλος αὐθραπῶν, καὶ ἐκ μαρτίας ἔχων πλῆ-
ρῆς πῦ ἐναί, ἀλλ' οὐχὶ θεὸς λόγος, καὶ μονο-
γενὴς ἴσος γὰρ ὡς ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ὡς
πῆς ἴσος θεῶν, καὶ θεὸς ὡς ὁ λόγος, καὶ γὰρ ἀλλοις·
κινῶν ἐκτιστέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐ-
τοῦ· πῆς ἴσος αὐτῶν ἐδεμελίωσε με, πῆς δὲ παύ-
ταιμ ἴσος βῆνῶν γεννᾷ με. ὅτι δὲ, καὶ αἰσαται τὰς ὁ-
ματὰς ἡμῶν, λέγει· ἀμὴν λέγω ἡμῖν, ὅτι ἔρχετ' ὄρα,
γὰρ ἡ πάντες οἱ γὰρ τοῖς μνημείοις ἀκούσονται διὰ φῶ-
νός τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ, καὶ ἀκούσαντες ζήσονται.
καὶ ὁ ἀπόστολος· Δὲ γὰρ τὸ φθαρτῶν τούτο, γινώ-
σασθε ἀφ' αὐθραπῶν. καὶ ὅτι δὲ σαφῶνως ζῆμι καὶ
δικαίως, αὐτῶν ὁ παῦλος πάλιν λέγει· μὴ πα-
νῆδε· οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί οὔτε ἄρσενοκοί-
ται, οὔτε λοιδοροί, οὔτε μέθυσοι, οὔτε κλέπται
βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. καὶ εἰ νεκροὶ
οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται· κενὸν ἄρα
ἡ κηρυγμὰ ἡμῶν, κενὴ δὲ ἡ πίστις ἡμῶν. ἀρε-
καὶ οἱ κοιμηθέντες γὰρ χριστῶ, ἀπόλωντο, εἰ γὰρ τῆ ζωῆς
πύλης ἡλπίστες ἴσμεν γὰρ χριστῶ μόνον, ἔλεονότα-
ρι πάντων ἀνθρώπων ἴσμεν, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
ρονται, φάραγμα καὶ πῶμα, αὐτοῦ γὰρ ἀπὸ θησ-
πομῆ. οὕτω δὲ διακείμενοι, τί διοίσουσιν ὄντων καὶ
κωμῶν, οἱ μὲν τῶν μέλλοντων φροντίζοντες, μὴ-
νη τῶν φανερῶν εἰσὶν ὀρεκτικοί, καὶ τῶν μετὰ τὸ φα-
ρῶν ἀνεπίστατα γὰρ εἰσὶ τῶν νοῶν, ἴσιν οὐκ ἔστι γὰρ
ὁδὸς ἡ ἀμῶν γὰρ κυρία νήφετε· πᾶσαν ἐ-
κασθ'· κακίαν ἀπόδεδε, καὶ τῶν θηριῶν δὲ θυμῶν,
καταλαλαίαν, συνοφαντίαν, ἀσχολογοίαν, ἀντρα-
πίαν, ψιθυσμόν, φουσίωσιν, μέθην, λαγυρίαν,
Φιλαργυρίαν, Φιλοδοξίαν, φθόρον, καὶ πᾶν τὸ
πῆντοῖς σωφλῶν, γινώσκασθε δὲ τῶν κύριον ἡμῶν,
ἰσθῶν χριστῶν, καὶ τὸ σαρκῶς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε
εἰς ἰδιθυμίας, οἱ πρεσβύτεροι, ὑποτάσασθε ἐπὶ
ἰσθῶν τοῖς δὲ ἰσθῶν τοῖς πρεσβυτέροις· ὁ λα-
ός, τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἰσθῶν τοῖς. ἀντίλυ-
χθ' ἐγὼ τῶν φυλακῶν ταῦτων τῶν ἰσθῶν τοῖς
καὶ κύριον εἶν μετ' αὐτῶν διηνεκῶς, οἱ αὐθρες,
σεργατε τὰς γαμετὰ ἡμῶν. αἱ γαμάλεις, τοὺς ὁ-
μῶν γῶν. οἱ πατέρες, τοὺς γῶν αἰδέσθε· οἱ γο-
νῶν, τὰ τέκνα ἐκτρέφετε γὰρ πατέρες καὶ νοουθε-
σιὰ κυρίου. τὰς γὰρ παρθενίας πιάται, ὡς ἱερέας
χριστῶ τὰς γὰρ σιμόντι χίρας, ὡς θυσιῶν ἡμῶν θεῶν.
οἱ δούλοι, μετὰ φόβου τοῖς κυρίοις θησασθε· τε-
οἱ κύνει, μετὰ φόβου τοῖς δούλοις ἀντάσθετε.

uenit, & sui ipsum non receperunt? Hic igitur, de quo ista tam multa, tam que præclara dicuntur, an ne solus homo existimandus? an ex Maria demum, quo esset, suscepisse principium? an non uero potius, Deus ille logos, & unigenitus filius? De hoc enim & illa sunt: In principio erat Logus, & Logus ille erat apud Deum, & Deus erat ille Logus. Item alio quodam loco: Constituit me Dominus principum uiarum suarum, ad progrediendum in opera sua: ante secula fundauit me, & ante omnes colles parturit me. De resurrectione porro corporum mortuorum, tale extat testimonium: Amen dico uobis, quod ueniet hora, in qua omnes qui in monumentis sunt, audient uocem filij Dei, & cum audierint, uiuent. Et Apostolus: Oportet, quis quid hic sub corruptionem cadit, induere naturam uitae, quæ corruptionis est expertus. De hac uita denique, modestè, temperanter, sanctèque transigenda, idè ille Paulus hæc in suis scriptis reliquit: Ne eretis, inquit: neque adulteri, neque molles, neque pædico- nes, neque maledici, neque ebriosi, neque rapaces, regni Dei hæreditatem accipient. Item, si mortui non resurgunt, ne Christus quidem resurrexit, uanaq; nostra tum prædicatio, tum fides est, & qui in Christo obdormierunt, perierunt: siquæ, quæ in Christo speramus, sola hac uita terminatur, nemò nobis est omnium mortalium miserior. Imò ego & illud addam: Si mortui non resurgunt, edamus sanè & bibamus: cras enim forassemoriamur. Atq; profectò hac ratione, quid ab asinis, quid ab canibus differemus, quos præterque ea, quæ pabulum sequi solent, nulla tangit omnino futurorum cogitatio, nullum desiderium, quiq; nec illud quidè, quod ipsos mouet interius, animæ suæ stollidate aut possunt, aut curant perspicere? Vtinam uobis potiar in Domino. Quamobrem uigilate, diligenterq; attendite, ut omnè omnes deponatis malitiam, ut exuatis animum ferocem, ut fugiatis obrectare, calumniari, loqui turpiter, scurilia agitare, suspicari, inflari, potitare, deliciari, auere, superbire, inuidere, omniaq; que his similia & cõiona sunt: induite autè Dominum nostrum Iesum Christum,

cumq; amplexi tenete. Prudentiam carnis, ad explendas carnis cupiditates, ne exerceatis. Presbyteri, subditi sunt Episcopis: & Diaconi, Presbyteris: & Laici, his utrisque. Etenim qui hunc pulcherrimum ordinem sic obseruant, ac retinent, horum ego non dubitarim uices mea anima subire: quò certissimè habeã, talib. Dominum ppetuo affore. Qui coniugè habet, intimo eù ac ppetuo amore psequatur. Liberi, parètes uereãt: & hi illos disciplinis, ac pietate istituãt. Virgies honorate, ut sacerdotes Christi: & honestas uiduas, ut sacraria Dei. Serui, officio dominorù cù timore maneãt, hiq; in illos parce ac modestè exerceãt impiù.

Otiosus inter ups sit nemo : mater siquidem egestatis est, à labore uacuitas. Hæc ego uobis, non ut qui me putem esse aliquid, licet uincula Christi habeam, impero : sed ut frater, admoneo. Precor uobis adesse Dominum. Iuari me cupio uestris precibus : orate, ut Iesum consequar. Antiochenam uobis commendo Ecclesiam: Philippensis uos salutat, unde, hanc epistolam mitto. Philo quoque uester diaconus: cuius ego singulare studium, in omnibus mihi paratissimum, non possum non habere gratissimum. Agathopus item, Syriæ diaconus, meusque in Christo sectator. Salutate inuicem sancto osculo. Plurimum salutate cunctos, cunctaque in Christo iubeo. Valete animo & corpore, & unanimi spiritu. Ne uos mei capiat obliuio: Dominus sit uobiscum.

μηδεις γιν' υμιν αργος εσω μητης γαρ εστι φιλαιας, αργεια. ταυτα δε υδιδετω ως εστι, ει και δεδωμαι αλλ' ως αδελφος, υπομνησκω, εη κυριου μεθ' υμων, οναμην υμων ερωσδουκωρ πρως δευτερε ισοσ υπν' υχω. πρως τιθεμαι υμιν τω γιν' αυτα, εα ει κλησιω. απασονται υμας αι εκκλησιαι Φιλωπωνσιωρ, οδην και γραφω γιν'. απασεται υμας δλωρ, ο εσκεινθ' υμων, ο και εγω δυχαρισω, ωουδαως υπογραπτωτι μοι γιν' πασι. απασεται υμας αγαθοπους ο διακονθ', ο εκσυλας, οσ ακουωθωμοι γιν' χριστω. απασεται δε αλληλους γιν' αγιω Φιληματι. απασεται ωουτασ και πασας, πουσ γιν' χριστω. ερωσδε σωματα και ψυχη, υπ' ανδρατι ενι και εμοι μη απλασδε δε. ο κυριου μεθ' υμων.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΟΦΟΛΩΣ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ, ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ. 5.

BEATI IGNATII MARTYRIS ET ARCHIEPISCOPI ANTIOCHENSIS, EPISTOLA AD PHILIPPENSES. 5.

IRatiam à Deo consequitur ad fidem, ad tolerantiam, ad dilectionem sinceram, Ecclesiæ Philippenfis, Ignatius à Deo Patre, & Domino Iesu Christo, Salvatore omnium, ac maximè fidelium, misericordiam, & pacem optat. Quum ego mecum animo dilectionem uestram, singulareque in Christo studium, quo usi erga nos estis, repeterem: oportere me existimaui, pro uestra erga omnes fratres in Deo amore, animique propensione, aliquid ad uos literarum dare, quo suscepti uobis in Christo cursus rationem reuocarem ad memoriam, hoc est, hortarer, ut ore, animo, mente & uoluntate ita sitis coniuncti, uti (quemadmodum uos Paulus monebat) eadem norma, iisdem uestigijs omnes procedatis. Etenim quum in hac tota totius mundi, rerumque omnium uniuersitate, unus sit Deus, hoc est unus Christi pater, à quo initium duxere omnia: unusque ite Dominus noster, Iesus Christus, reru uniuersarum Dominus, p que sunt facta omnia: unus quoque sanctus ille Spiritus, q suas i Mose, i Prophetis, in Apostolis actiones ostendit: iamque uerò in una electa Ecclesia, unum, quod in morte Christi tribuit, baptismum: fieri non potest, qn unica quoque sit & cõcors fides Christiana.

Ignatiου ο και θεοφοροθ, εκκλησια θεου ηλεμελην, γιν' πισει και υπομονη, και αγαπω αυ υποκριτω, πισση γιν' Φιλιπποις, ελεθ, ειρηνη εκ θεου πατρος, και κυρια ισοσ χριστου οσ δε σωτηρ πασιτων ανθρωπων, μελισα πισωρ. μεμνημενοι ελι αγαθωσ υμων, και ελι εμ χριστω σπουδωσ, ησ γιν' εσαδε εις υμασ. περι πορ ηγνωσμεθα, γραφαι πρως τω Φιλωδελωρ υμων, κατ'α θεου ψυχικω αγαπω, υπομνησκω υμασ τω γιν' χριστω υμων ερωσ, ινα τ' αυτ' λεγεται παστες, συμψυχοι, τω γιν' φρονωυτες, τω αυτω νονητ' πισεωσ σοφωυσεσ, ως παστωσ υμασ γιν' θεη. ειν' εις δεην ο ε δλωρ θεοσ, ο πατηρ ετ' χριστω, δεσ πασάτα εις δε ην ο κυριου υμων ισοσ χριστωσ, ο τω δλωρ κυριωσ δεσ τα πασάτα. γιν' ην πνδωμα αγιω, τ' γιν' γιν' γιν' γιν' μωσ ην πρως φηταισ ην απσδωσ: γιν' ην τ' εσπισμα, τ' εις θαλωρ ετ' κυριωσ διδωμεν.

Omninoque

